

Názor: 55. Bůh, ve kterého nevěřím

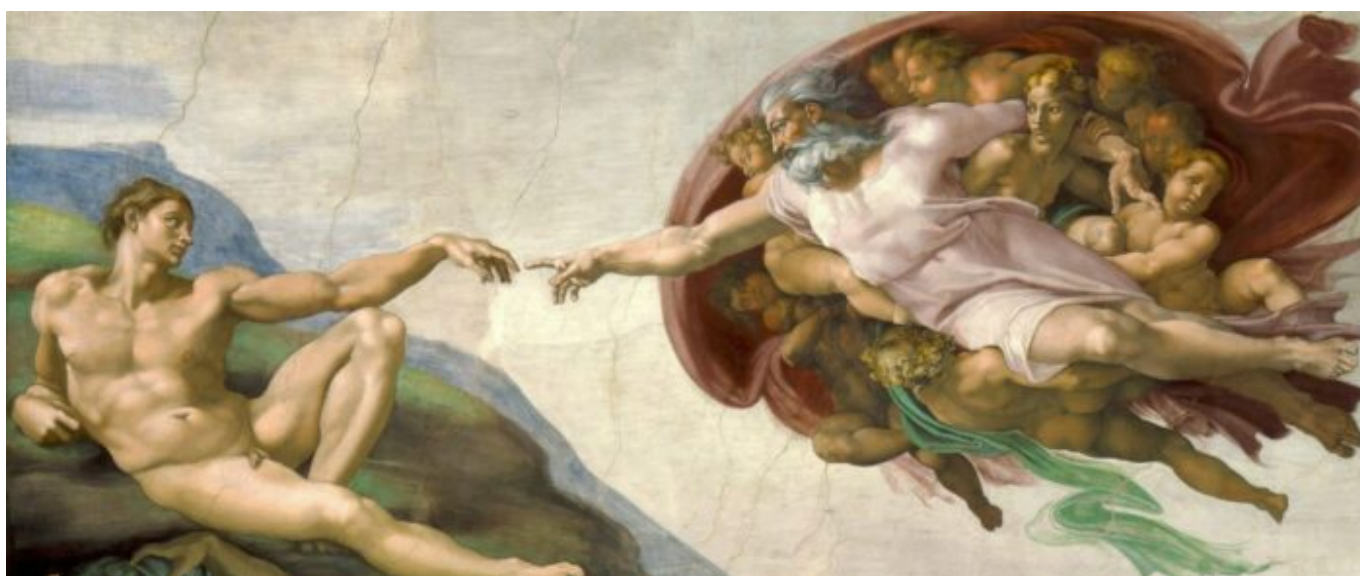
Názor

Bůh, ve kterého nevěřím

Zlo, které dnes týrá celý svět a vkrádá se i do církví, aby v nich šířilo krajně pravicovou ideologii a nenávisť, vede některé křesťany k tomu, že přestávají věřit tradiční představě o Bohu a hledají odpovědi na své pochybnosti jinde. Zde je svědectví o krizi víry od bývalého kazatele Jižních baptistů v USA Martina Thieleny:

Názor

Bůh, ve kterého nevěřím

Před lety, když jsem sloužil jako kazatel, navštívil jsem neaktivního člena svého nového sboru. Ačkoli dříve chodil pravidelně, přestal chodit poté, co mu zemřela manželka. V době, kdy jsem do sboru přišel, už se bohoslužeb neúčastnil několik let. Během naší návštěvy jsem mu řekl, že sbor i já bychom byli rádi, kdyby se on a jeho děti vrátili do sborového společenství.

„Děkuju za pozvání, ale už v Boha nevěřím,“ řekl.

„Povězte mi o Bohu, v něhož nevěříte,“ odpověděl jsem.

Pak mi vyprávěl svůj příběh. Před lety on, jeho manželka a jejich dvě malé děti chodili do kostela každou neděli. Jenže potom jeho manželka onemocněla rakovinou prsu. Navzdory všem jejich modlitbám a nejlepší dostupné lékařské péči se jen zhoršovala. Prosil Boha, aby ji zachránil, ale stejně zemřela.

„Když jsem pohřbil svou ženu, pohřbil jsem i svou víru. Nevěřím v Boha, který zabíjí osmadvacetileté matky rakovinou,“ řekl mi.

Odpověděl jsem: „Ani já nevěřím v takového Boha.“

Proto bych vám rád řekl o Bohu, v něhož nevěřím.

Nevěřím v exkluzivního Boha

Ačkoli se to stalo před desítkami let, stále si živě pamatuji lekci v nedělní škole, které jsem se účastnil na střední škole. Mluvil tam misionář z jiné země. Řekl nám, že je nezbytné, abychom vysílali více misionářů po celém světě, protože lidé, kteří nepřijmou Ježíše jako svého Pána a Spasitele, jsou ztraceni a nemají žádnou naději na spásu v tomto životě ani v tom příštím.

„Když jsem pohřbil svou ženu, pohřbil jsem i svou víru.“

Zeptal jsem se misionáře: „A co lidé, kteří o Kristu nikdy neslyšeli?“

Řekl: „Zemřou, ztraceni ve svých hříších, a stráví věčnost odděleni od Boha v dábelském pekle.“

Řekl jsem: „To si děláte legraci.“

Ale on si legraci nedělal. A i když jsem se s ním nepřel, **nevěřil jsem mu** to. A pořád tomu nevěřím.

Podle *Pew Research Center* je 29 % světové populace křesťanských. Dalších 24 % nemá žádné náboženství. Zbývajících 47 % jsou věřící nekřesťané, včetně muslimů, hinduistů, buddhistů a židů.

Tvrdit, že křesťanství je jediná cesta k Bohu a že 71 % světové nekřesťanské populace je „ztracených“ bez jakékoli naděje v tomto životě (ani v tom příštím), je nesnesitelná teologická arogance. Jistě životodárný Bůh vesmíru není malicherné a žárlivé kmenové božstvo, které zlomyslně odmítá drtivou většinu lidstva.

Nevěřím v Boha „pekelných plamenů a zatracení“

Jednou jsem četl znepokojivou zpravodajskou reportáž o nepředstavitelné krutosti teroristů ISIS, včetně sexuálního násilí, usekávání rukou, smrti ukamenováním a stínání hlav. V jednom zdokumentovaném incidentu vojáci Islámského státu umístili jednoho ze svých vězňů do klece, polili ho benzínem, zapálili, jásali, když umíral v agónii, a pak zveřejnili video z této popravky na internetu. Byl to jeden z nejzvrhlejších aktů lidské krutosti, o jakých jsem kdy slyšel.

Ale pokud je peklo doslovnou realitou, Bůh je mnohem horší než ti teroristé ISIS. Oni pálí své oběti jen několik minut, dokud smrt nepřinese vítanou úlevu. Pokud je tradiční nauka o pekle pravdivá, Bůh pálí své oběti v agónii po celou věčnost, bez jakékoli naděje na úlevu — nikdy nepřestane.

„Pokud je peklo doslovnou realitou, Bůh je mnohem horší než ti teroristé ISIS.“

Teologie pekla vykresluje Boha jako krutého, pomstychtivého, odporného, psychopatického Boha, který sadisticky a věčně mučí lidi za to, že zastávají chybné doktríny o Ježíši.

Věřím, že tento pohled na Boha není nic menšího než teologická pornografie.

Jak to výstižně formuloval Charles Templeton: „Myšlenka nekonečného pekla je monstrózní koncept. Že by takzvaný milující Otec odsoudil své děti ... k věčnému mučení, bez naděje na úlevu, je barbarské nad veškerou představivost a lze to odmítnout jen jako starověký sadistický nesmysl.“

Nevěřím v Boha ochránce

Po desetiletí jsem chtěl věřit v prozřetelnostního Boha, který lidi chrání před zlem. Ale poté, co jsem viděl, jak se odvíjí opačná realita, jsem se té myšlenky nakonec vzdal.

Například před více než deseti lety byl můj blízký přítel rozdrčen a zabit při strašlivé autonehodě spolu se svou ženou a dvěma malými dětmi.

Napsal jsem si tehdy do deníku: „Nedalo by to mnoho práce tomuto neštěstí zabránit. Stačilo by pár vteřin, aby řidič nákladního auta dal nohu na brzdu, než do nich narazil. To je všechno, co by bylo třeba. Jistě by to všemohoucí, vševědoucí, všemilující Bůh dokázal zařídit — něco tak jednoduchého jako tohle. Člověk by si to myslel. Ale mýlil by se. V tomto případě smrtelně mýlil. Čtyřikrát.“

V té době jsem se ještě snažil věřit, že Bůh prozřetelně pečuje o lidi. Ale rychle se to stávalo prohraným bojem.

Ve světě plném neúprosného a masivního utrpení, včetně nehod, nemocí, války, násilí, hladu, genocidy, pandemií, vrozených vad, zneužívání dětí, hurikánů, zemětřesení, tornád, tsunami a demence, pro mě bylo nemožné věřit v zasahujícího, zázraky konajícího, na modlitby odpovídajícího prozřetelnostního Boha ochránce. Místo toho jsem nakonec (byť nerad) přijal smrt prozřetelnosti.

Nevěřím v Boha Náboženské pravice

Pokud jde o povahu Boha, Náboženská pravice se mýlí. Nevěřím, nebudu věřit a nemohu věřit v proti-gay, proti-imigračního, proti-vědeckého, proti-muslimského, proti-ženského, proti-intelektuálního, proti-woke, rozzlobeného, netolerantního, negativního, odsuzovačného, úzkoprsého, militaristického, otevřeně stranického, hyper-nacionalistického a zlomyslného Boha, kterého prosazuje mnoho (ne všichni) dnešních extrémních věřících Náboženské pravice.

Tento mylný, ale široce rozšířený koncept Boha jasně odporuje příkladu, učení a duchu Ježíše. Zároveň od Krista i od církve odvrátil miliony lidí. Tento toxický pohled na Boha zcela odmítám a povzbuzuji vás, abyste udělali totéž.

„Mnohé z našich představ o Bohu je potřeba znovu přehodnotit. A některé z nich je potřeba odmítnout.“

O tom, v jakého Boha nevěřím, by se dalo říci mnohem víc.

Například nevěřím v Boha, kterému záleží na osobní spáse, ale nezáleží mu na sociální spravedlnosti.

Nicméně výše uvedené příklady stačí k tomu, aby ukázaly pointu — mnohé z našich představ o Bohu je potřeba znovu přehodnotit. A některé z nich je potřeba odmítnout.

Než tento článek uzavřu, rád bych se podíval ještě na jeden model Boha, v něhož nevěřím. Dříve

jsem v takového Boha věřil. A držel jsem se té víry dlouho. Ale už toho nejsem schopen.

Nevěřím v Boha „muže nahoře“

Ve své knize *God: A Human History* Reza Aslan přesně poznamenává, že pro drtivou většinu lidí je „Bůh božskou verzí nás samých: lidskou bytostí, ale se nadlidskými schopnostmi“.

Slovy Briana McClarena si mnoho lidí představuje Boha jako „starého velkého bílého chlapa na trůnu na nebi“.

Ale pro rychle rostoucí počet lidí v 21. století už takový Bůh „muž nahoře“ není dostačující.

Před několika lety jsem četl působivou knihu s názvem *Saving God from Religion* od Robina Meyerse.

V této knize Meyers vypráví příběh o tom, jak během vysoké školy navštěvoval hodinu výtvarné výchovy. Během hodiny profesor promítal diapozitivy Michelangelových velkolepých fresek na stropě Sixtinské kaple. Poslední diapozitiv ukazoval nejslavnější malbu kaple, „Stvoření Adama“. V ní je Bůh zobrazen jako starý bělošský muž s vousy, zahalený do vířícího pláště, který natahuje pravou paži směrem k Adamovi, svému největšímu stvoření.

O mnoho let později měl Robin Meyers sen o té slavné malbě. V tom snu byl správcem Sixtinské kaple. Jednoho dne v kapli uslyšel hlasitý náraz. Rychle vběhl dovnitř. Na podlaze bylo v tisíci kusech všechno, co zůstalo z nejslavnější fresky na světě. Podíval se ke stropu. Omítka, na níž byl Michelangelův obraz Boha po 500 let upevněn, se uvolnila a spadla na zem. Bůh spadl ze stropu. Malba byla úplně zničena a už nikdy ji nešlo opravit.

Meyers použil tento příběh jako zastřešující metaforu své knihy. Tradiční teistický Bůh „muž nahoře“ ortodoxního křesťanství, tvrdil Meyers, už není životaschopný. Přiznal, že „ztráta takového božstva představuje existenciální hrozbu pro náboženskou franšizu. Přesto naše přežití nyní závisí na smrti Michelangelova Boha. Nelze ho znovu složit dohromady, tím méně znovu připevnit ke stropu světa, který už neexistuje.“

Stručně řečeno, Meyers tvrdí, že Bůh — tak, jak jsme Boha historicky chápali — už neexistuje.

V posledních letech jsem po desetiletích úzkosti a zápasu konečně uznal, že má dlouho držená víra v tradiční teistického Boha byla pryč a už se nikdy nevrátí.

Michelangelův ortodoxní pohled na osobního, mocného, prozřetelnostního, nadpřirozeného, vnějšího, zasahujícího, člověku podobného a rodičovského Boha „muže nahoře“, který „má celý svět ve svých rukou“, spadl z nebe a roztránil se na drobné kousky. Byl čas, abych si vytvořil nové porozumění Bohu.

Samozřejmě, výše uvedené poznámky o tom, v jakého Boha nevěřím, vyvolávají zřejmou otázku. Pokud už nevyznám víru v tradiční teistického Boha, v jakého Boha věřím? S touto otázkou se budu potýkat ve svém dalším příspěvku.

Martin Thielen

14. prosince 2025

Baptist News Global

<https://baptistnews.com/article/the-god-i-dont-believe-in/>

Martin Thielen

Martin Thielen, penzionovaný kazatel (SBC a UMC), bývalý pastor megasboru a autor bestsellerů, je zakladatelem a autorem www.DoubtersParish.com.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)